

tolni és mivel az italt nagyon jónak találta, gyorsan végzett is vele. Hogyisne, amikor olyan íze volt, mint a cseresznyetortának, borlevesnek, ananásznak, csirkepecsenyének, kandlicukornak és pirított vajaskenyérnek együttvéve.

*

— Milyen furcsa érzés, — mondta Alisz, — most össze fogok csukódni, mint egy meszelátó.

Valóban így is történt. Már csak tíz hüvelyk magas volt és arca felderült, mert most már elég kicsiny volt ahhoz, hogy a kis ajtón keresztül a pompázó kertbe jusson. Mindenesetre várt még néhány pillanatig, hogy lássa, fog-e még tovább is zsugorodni. Kicsit izgatott volt és mondta is magában: — Lám, a végén még teljesen elfogyok, mint egy gyertyaszál. Vajjon milyen is lesznek akkor? — Megpróbálta elképzelni a gyertya lángját, miután a gyertya már kilobbant, mert nem emlékezett rá, hogy valaha is látott volna ilyesfélét.

Egy idő múlva, miután megállapította, hogy tovább már nem változik, elhatározta, hogy azonnal lemegy a kertbe. De jaj, mikor az ajtóhoz ért észrevette, hogy a kis aranykulcsot elfelejtette magával hozni. Visszament hát az asztalkához, ott meg az a meglepetés várta, hogy azt már nem érte föl. Világosan látta a kis kulcsot az üveglapon keresztül és minden erejét összeszedte, hogy az asztal lábain felkapaszkodjék, de azok túlon túl csúszósak voltak. Egy ideig még gyötörte ma-

gát ezekkel a hiábaval
aztán mit volt mit ten

— Ni csak ni, —
lehetős szigorúsággal,
mire se megyünk! Ja
szempillantásban föl n
desen nagyon jó tan
magát, igaz ugyan, hog
követni is azokat. N
nyen szidta magát, ho
szemébe tőle. Egy ízbe
arcul is ütötte magát,
játsszában, amit saját
kása volt ennek a fur
két személyt különbö
— De mi értelmé van
dolta szegény Alisz, —
gyek, amikor még an
lem, amennyi e g y sz

Tekintete most eg
amely az asztal alatt
totta, egy darab sütem
szép cukorírással a kö
írva: EGYÉL MEG! —
Alisz, — megeszlek. l
led, elérem a kulcsot.
bujok az ajtó alatt, sz
jutok a kertbe. Hogy
nem törődöm.

Evett egy falatot s
togatta: — Növök, v
vők vagy zsugorodom
tejére tette, hogy ére
mekkora volt meglepe
hogy ugyanakkora ma
mészetes volt, mert ez
ember süteményt esz